

Krig og fred på spil i USA's midtvejsvalg: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2018

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, October 11, 2018
With Helga Zepp-LaRouche

The Stakes In the U.S. Midterm Elections: War or Peace

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with the Schiller Institute. Welcome to our webcast for today. It's Oct.

11, 2018: Our webcast will feature, as always, Helga Zepp-LaRouche, our founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. We were just reviewing events prior to this webcast, and there's so much going on, as we come now with less than five weeks to the midterm election in the United States, which is going to be an extraordinarily important in determining whether

the American people are going to step up to the responsibility of

joining the New Paradigm, or whether they're going to succumb to

the demoralization and the media control.

We're also seeing things that the LaRouche movement is famous for, which is economic forecasting. And Helga, why don't

we start with that: We saw a very big drop in the stock

market

yesterday, there's jitters on Wall Street, anxiety around the world. What's going on?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: The system is disintegrating, and it's just a question of time when this will happen. I find it very remarkable that the IMF is pronouncing the famous "D" word. Remember that the "D" word was never to be mentioned, because the

market would supposedly follow the psychology of the markets, and when you mention the word "Depression," then that could bring

it on and so was the tale. But now the IMF meeting in Bali, Indonesia has been warning that challenges are to be faced, otherwise, the second Great Depression would be looming.

Now, I find this really remarkable, and I think what they're trying to somehow prepare the population that thing is really coming down. This stock market plunge of more than 800 points

—

I think something like 820 — you had President Trump who basically said the Federal Reserve is "crazy" with their interest

rate policy, which caused a complete reaction by [IMF Managing Director Christine] Lagarde and so forth, but he kept repeating

it twice. He said the situation is much too tense to continue this. Naturally, this is the reason why you have the reverse carry trade from the emerging markets, which was mentioned by the

IMF as the biggest threat to the system, and the second biggest

threat or maybe on an equal level, being the indebtedness. Now,

Lagarde also mentioned the indebtedness of the governments, the

corporate firms, and also other categories, like student loans and car loans and all of this, is 60% higher than it was in

2008.

Then, in addition to all of these things, you have the collapse of the real economy, with for example home-building peaked in the United States in January and has been in a free fall and since about May this was also the case for copper and timber – all of these have lost between 15 and 20% since the beginning of the year. So, these are all markers that this thing

is not continuing.

And then, you have, naturally, on top of that the growing fight between the EU and Italian government. You had the famous

letter, or infamous letter by the two EU Commissioners [Pierre]

Moscovici and [Valdis] Dombrovskis, to the Italian government warning them that their intention not to stick to the EU-imposed

budget deficit of 2.4%, that this would not be allowed, which was

the trigger for a run on the Italian bond, and as a result, the

spread between the Italian and the German values have gone up to

300 points; and it is generally said if it goes up to 400 – basically that means that the Italians have to pay 3% and more to

refinance their loans – and that could actually really all contribute to a crisis.

On top of it, by the 15th of this month, that is in four days, the Italian government will publish the details of their budget. And it is expecting that the rating agencies immediately

afterwards will put out some rating, in all likelihood downgrading the Italian bonds, or downgrading Italy as a country,

which then basically, depending how they are formulating it, if

the outlook is basically neutral, people say this could just go

through; but if they put a negative outlook on it, then that could lead to a big banking crisis – actually not only of Italy,

but of the entire Western financial system.

It is clear that some of these people in the European Central Bank and EU Commission obviously think they can force the

Italian government to capitulate, that they can control the consequences of this, but this is playing with fire: Because you

have a highly, highly volatile financial system, and I can only

say, in 2008, the whole world was more or less unprepared for the

crash, because they were not listening to the warning this my husband had already put out, very clearly, on July 25th, 2007

–

this was one week before the secondary mortgage crisis in the United States exploded. And he had said at that time, this system is finished. All you can see now, is how it comes down.

And people didn't listen to it. So the crash occurred in 2008 and

they didn't draw any conclusions out of their own mistakes, and

just kept pumping money – quantitative easing. And basically all these instruments of the Central Bank are now completely exhausted and used up.

And contrary to 2008, when everybody was unprepared, those people who are now trying to cause the Italian government to capitulate and continue with the austerity, which the Italian government was voted in, because they rejected that austerity. So, if they push too hard, I think one should not forget that both Italian government coalition parties, the Lega and the Five

Star Movement party, they have Glass-Steagall in not only their party program, but also in the coalition treaty. Now, obviously, the Italian government knows what they're up against. They have seen speculators moving in on countries, driving them into the ground, so they are relatively careful, and they're not saying anything terribly provocative. But if somebody from the outside pushes them into a crash, I would not exclude the possibility, or I would actually say it's quite probable that they would implement Glass-Steagall as a self-defense. So it is quite different from 2008, and I think the only lesson that one can draw out of all of this, is we need to amplify our efforts to go for a New Bretton Woods system, which we have a campaign on internationally, we have a petition; this has been signed by many people in the meantime, and I would urge you, our viewers, sign this petition, get it around, prepare anybody you know – elected officials, mayors, parliamentarians, congressmen – to prepare for Glass-Steagall, and not only that, but the Four Laws of Lyndon LaRouche. Because unless we reorganize this entirely bankrupt financial system in an orderly fashion, the danger is an uncontrolled collapse. You need a New Bretton Woods system, you need Glass-Steagall, we need to get rid of the casino economy; we have to have credit for the financing of the real economy, and we have to have a new credit system to basically finance investments on a

multinational level among all the countries of this world, to get the world out of this danger of a depression. So, if the IMF talks about the danger of a Great Depression, people should take it to heart. Think about what happened in the Great Depression in the '30s – in the United States it was devastation, but in Europe it was even worse, because it led to fascist movements and that to world wars. So people should not take these things lightly: Get onboard with us. Join the Schiller Institute, join our campaign for New Bretton Woods, because that's the only answer one can give to this danger of a looming crash.

SCHLANGER: I had a chance to read through the Executive Summary of the IMF report, and there were two omissions – they were there in a sense, but they didn't really acknowledge them, – both of which your husband was out in front of for many, many years, in dealing with the IMF. On the one side, it's clear that it's {their} policy which has failed. The austerity regime which the IMF is famous for, these have never led to any economic development. And then, secondly, the quantitative easing, the low-interest credit for speculation, instead of Glass-Steagall – the IMF was promoting that. And so, the two things they promoted, they're now admitting are failed. Do you have any thoughts on that, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: I think the possibility that the IMF would reform itself is probably going in the probability towards

zero.

I think it requires a different kind of action. In a certain sense, you have right now in the whole world, already, a revolt

against these failed neo-liberal policies. This was expressed in

the Brexit; this was expressed in the election victory of President Trump; the new Italian government is an expression of

that; also the Austrian government. And I think that – in a certain sense, national sovereignty has to be reasserted, and I

don't think these supranational institutions which were the main

reason why these policies were imposed, which had created havoc:

Look at what happened to Greece. The Greek economy was diminished by one-third. The Italian economy was destroyed.

The

fact that we have now a totally different government in Italy, which is pro-growth for the most part, which is for the relationship with China, for the relationship with the New Silk

Road, all of this is a response to the failure of these policies.

And there are many people in Europe who are expecting that, given

the fact that the EU is basically doing exactly the same thing in

principle, namely, sticking to the neo-liberal austerity, that you will have an earthquake in the coming European Parliament elections [in April] which will show that these present policies

will be absolutely out.

I think this is much too long term. I think the crisis is upon us now, so I can only say: The only solution is for the package I just said before: The IMF is really a bankrupt

organization, and that was stated by my husband in 1975, when he proposed to replace this IMF with an International Development Bank, which would provide large-scale, low-interest credit for development projects in the developing sector; and if that would have been done, we would not have a migration problem, we would have prosperous countries around the globe; but now, with the New Silk Road, this policy is on a good way. So I can only say, "listen to the wise words of Lyndon LaRouche," belatedly, but better late than never.

SCHLANGER: And that was a very popular item, "How the International Development Bank Works," that Lyn wrote back in '76, I think it was. We used it as part of his campaign – for his first campaign for President. Coming up on the midterm elections, there's a lot of turmoil that's been unleashed. What's clear is that Hillary Clinton has not learned anything from the results of November 2016. You have a real civil unrest that's being built, deliberately, because the Mueller case, the Mueller Russiagate story, is collapsing. This can become a very dangerous situation. Let's start with what Trump said – Trump said, the Democrats have gone crazy. I assume you would share that assessment, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: If calling for violence is a sign of insanity, then I would agree with him. And it's funny, I was looking at the German media, and they all portray this fight, this very hot situation in the United States, as if it's all just electioneering by Trump that he would call the Democrats a

“mob.”

But, it is a fact that Maxine Waters already some months ago, called on everybody to get into the face of Trump cabinet members, whenever you them – there were some actually violent incidents; people were not served in restaurants; and also some

other Democrats basically called that you should be “in their faces” of the Trump camp. And that has created a complete hysteria, which was amplified by the Kavanaugh case, where even

Alan Dershowitz, who said that he’s a liberal Democrat, he said

that the attempt, for example, Senator Feinstein and Eric Holder,

they said that Kavanaugh should not be accepted, that this would

put into question the legitimacy of the Supreme Court! I mean this is really incredible. Dershowitz then correctly said, forget

it, Kavanaugh is now Supreme Court Justice and he will be there

for his lifetime; this was due process, and the Democrats should

go back to being civilized and not violate all the norms and rules.

I mean, this is incredible: I’m not an expert on American constitutional questions, but it seems to me if the Senate, or some Senators, are putting into question the legitimacy of the Supreme Court, this is heading towards a constitutional crisis,

or some kind of a state crisis if these people are not stopped.

I think they have lost all barriers, and they have lost all sense of limit! This is a completely hysterical situation, and I

can only say that this is very dangerous. And we have said many

times that Trump is being attacked, essentially, – I mean, you can pick on tiny points here and there – but that’s not the point: The main reason why Trump is being attacked, is because he tried to get the relationship with Russia on a good basis. He had a very successful in Helsinki with Putin. And at least, in the initial phase, he had an excellent relationship with China and Xi Jinping. And that is why the geopolitical establishment went absolutely crazy – as a matter of fact, they’re escalating their campaign, both against Russia and against China, in unprecedented ways. And it is the question of war and peace, and people should really understand that, that the Democrats have really gone crazy on the issue of Russia and also China, and they should not fall into this trap, because in the consequence, this would mean World War III.

SCHLANGER: One of the other important points, I think is that what we’re seeing, is again, people like George Soros funding these rent-a-mobs. And Soros, of course, has been involved in this for many, many years. And I believe, Helga, you first identified the operation against Trump after the election, as similar to the “color revolutions” that Soros, combined with people like John McCain, the National Endowment for Democracy, the Clinton State Department, to run coups and regime changes, throughout the former Soviet bloc countries. I think we’re now seeing that what you said about the “color revolution,” is

totally accurate, including the danger of a Maidan Square-type chaos being unleashed. Sen. Rand Paul said yesterday that he fears that there could be assassinations.

Is this pretty much what you had seen two years ago, this color revolution scenario?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, because whenever you have George Soros involved in such, and he financed, according to reports, \$50 million to a private group which, according to these reports, which was called into being by a "senator," not named, but the individual involved was formerly an aide to Senator Feinstein, so

the speculation naturally goes in this direction. This was an outsourcing of the whole Steele operation to a private group, basically using \$50 million so that this could go on, after Steele was officially fired from his liaison with the FBI. Now, this is incredible. I think this will all come out, and also following the James Baker testimony, which even if it was behind closed doors, nevertheless, what came out in various

Fox TV programs and various other revelations, that it was Michael Sussman, the lawyer of Hillary Clinton's campaign and the

lawyer for the DNC, which was the original trigger for the whole

Russiagate affair. I find this absolutely incredible and I can

only hope that the American voters draw their conclusion out of

it, because that means that the Hillary Clinton campaign was involved with a foreign power, namely great Britain, against her

opponent in the election campaign, and then afterwards, basically

against an elected President. Now, I don't find this very "democratic," to say the least, to use these kinds of secret service methods, deep state methods, to work against your own

President, who has been democratically elected.

This, in my view, is the biggest scandal, and if it is all coming out, if all the documents are being declassified, I think

it will go down in history, as the biggest scandal in American history. And that is what's at stake with this midterm election.

SCHLANGER: I think it's very important that Baker, who was the legal counsel to Comey and the FBI, in his testimony before a

private Congressional hearing, that he acknowledged that Sussman

gave him the Steele report, which was then incorporated into the

original FISA warrant against [Trump campaign advisor] Carter Page. That just makes clear that all these Democrats who have been protesting what Representative Nunes did in his House Intelligence Committee, that they were wrong, they were lying; they were trying to cover up for the connection between the British, the Clinton campaign, and the FBI.

Now, Helga, a couple of other things we need to cover before we finish today: One is the very significant stopover in Beijing

by Secretary of State Pompeo. He had just come from North Korea,

where there was what appears to be quite a successful meeting with Kim Jong-un. But when he got to China, it was a slightly different environment, largely because of the moves toward trade

war. What happened when Pompeo got to Beijing?

ZEPP-LAROUICHE: This was shortly after Vice President Mike Pence had made this absolute diatribe at the Hudson Institute, attacking China in the {worst} possible way, and this was taken

very badly by the Chinese government and Chinese media, who

really questioned, does that mean there is a shift in the Trump Administration, in a total hostile attitude towards China? Basically, when then Pompeo arrived in Beijing, just a few days afterwards, he basically reiterated that it is the policy of the United States to have a good relationship with China, to agree to the One-China policy, and that the United States is not trying to stop the rise of China. And there were several Chinese media which noted the fact that this was an extremely important statement to come at this moment. There was one interesting article in the {Global Times} by the American analyst and expert, Clifford Kiracofe, who made the point that there is a clear difference between Pence, who sort of speaks for the deep state, and Trump, who is trying to change the U.S. foreign policy, but is being "hamstrung" by this crew on the side of the deep state. And Kiracofe basically said the U.S. establishment is unwilling to learn the lesson from what's going on strategically, that the world is changing and that there is a multipolarity already now. Now, the significance of this is not only Kiracofe saying that, but that the {Global Times} is publishing that, which is a paper which is very close to the Chinese government. So I think it's important that the Chinese are still, despite the trade war and the escalation coming from ridiculous – like Elizabeth

Economy, who was already on a rampage in 2014, came out with another major piece, accusing China of all kinds of things – I don't need to repeat this stuff; and I already in 2014 said that

Elizabeth Economy obviously has an “economy-class mind” if she says these things, and obviously, she has not improved since. But in any case, I think it is very important that Pompeo was there to set the record straight, because obviously, the need

to find solutions to the world does require the collaboration among the major powers of the world. Those people who are pushing this insane confrontation, like Hillary Clinton did in her speech in Oxford, where she was on an absolute rant against

Russia, I mean, these people should really not be listened to, at all.

SCHLANGER: Another group that shouldn't be listened to, but unfortunately is, is the IPCC, which is in the news again, with

the so-called “manmade climate change” theories they have, demanding that carbon dioxide be eliminated from the universe. This goes back to the campaign you waged against the British-backed, German figure John Schellnhuber, who has been pushing these policies. And now it looks as though this is going

to be aimed as dagger at the heart of the German auto industry.

And it's a good thing that Trump pulled the United States out of

the Paris climate change agreement. But where is this heading?

ZEPP-LAROUCHE: This is report which says the climate accord from Paris was not good enough, we need not stop 2% temperature

increase, but we should stop at 1.5% by 2050. And obviously, this is basically what Schellnhuber put out some years ago with the "great transformation" as he called it, the decarbonization of the world economy, getting rid of nuclear, getting rid of coal, oil, gas, just go to "renewable" energy sources; and there, it is very, very clear that what my husband has developed in terms of the cohesion and the correlation between energy flux-density in the production process, and the potential relative population density, which can be maintained with that energy flux-density, means that the goal which Schellnhuber set forth that the Earth can only carry 1 billion people, that that is what they now want to put back on the agenda. It's a desperate effort by the forces of the Empire against Trump, who has promised to reindustrialize the United States; especially against the New Silk Road, against the Belt and Road Initiative, which now is the new spirit which has captured more than 100 countries already, which work with the Belt and Road Initiative to their benefit. And it's an effort to really throw a monkey wrench into this dynamic. But I think it's desperate, I think it's dangerous, but I don't think it will work. I don't think that these people will convince China, India, Latin America, Africa, the Asian nations, even some of the European nations, to lie down and die, because this is what that would mean. It's dangerous anyhow, because you can see that it's needing a mass hysteria on the CO2 question. I mean, first of all, we

have long debated that the CO2 emissions is really a minimal factor in climate change. Climate change is taking place, there's no question about it, but as we have documented many times in the past, it has to a very large extent to do with the position of our Solar System in the Galaxy, and it is long-term cycles from Ice Ages to warming periods, and within that, you have still smaller fluctuations; and this is determining the climate.

So the whole discussion of whether the CO2 emission of man causing these climate changes is just completely absurd. Now, it's very dangerous, because, as you can see, this brainwashing of the population – in Europe, for example, one day after the IPCC put out this quack report, the EU Environment Ministers met and they decided that the CO2 emission from cars should not be 30%, like they had previously argued, but it should be 35%; and the German government, which basically initially said 30%, and then agreed to this compromise – it's just crazy.

Now, what will that do? The boss of VW, the largest German carmaker today came out and said that if this aim is being implemented to have 35% cut in cars' CO2 emissions, then this will cause, alone for VW, 100,000 jobs – and that's just one carmaker. Now, you can add all the other ones, and you will end up with millions of people going unemployed and the whole industry collapsing! Germany, as an economy, is already on extremely fragile ground because of the exit from nuclear energy,

and if they now are pushing to eliminate coal altogether, this will be the death of Germany as an industrial country.

Obviously, we will make a big campaign against that.

There is a big worry, because obviously, for example, Poland is 90% dependent on coal in terms of its electricity

production.

And if they force countries to implement that, you will have a populist explosion in the next vote, if not earlier.

So this is all completely crazy, and it should be stated very clearly, that with the presently existing technologies, for

a very long time, the world population cannot be maintained without coal, and there are safe and modern coal plants which are

completely environmentally friendly; and it's completely motivated by, not the environment, but by an anti-population attitude. We had put out in 2015, a report "Global Warming Scare Is Population Reduction, not Science," and in that report,

we had the Queen of England on the cover, because obviously, Schellnhuber, who wants to be addressed all the time as "CBE," Commander of the British Empire, – we had documented in that report that these are British policies. And I think what we see

with this IPCC report, and anti-coal emission campaign; and in Berlin, they now forbid diesel cars, cars which fueled by diesel

are forbidden from driving in 11 zones in Berlin! Now, the craftsmen's association has said that this means that 50,000 cars

of craftsmen will not be allowed to drive in the city, and everybody who needs the services of a craftsman, who needs a new

roof, or needs a new pump, or whatever, they will not be serviced any more.

This has nothing to do with real issues: This is mass psychosis, and it's driven by the hedge funds, by Wall Street, because the CO2 emission trade is a quackery: We denounced that

in the past, and now, to impose a global carbon tax, which is also what is being pushed, would mean they have again a good

weapon against national sovereignty, because once you agree that national economies have to submit to the policing in terms of their carbon emission, here you go again in the direction of this globalist eco-fascism.

It's not scientific, I think it's the opposite: It's oligarchical and it's an effort, really aimed, in my view primarily against the New Silk Road, but naturally also against

Trump, also against Germany, and many other countries. So, we should really denounce that, and we will have a whole bunch of articles about that on this webpage; we will have a whole section

on the Schiller page, where we will have interviews and statements. And we invite you, if you have some scientific contribution to make to this subject, we will publish it on this

website and have a public debate. Because this is really dangerous for the future of civilization.

And we have to have the opposite approach: We have to have an optimism about man being able to go into fusion power, to develop completely new scientific methods for energy, safety, for

raw materials security, space travel – I think we should not get

into this scare which is really a tool of the oligarchy to try to

stop the development of the people.

SCHLANGER: Helga, we've gone on a little bit longer than usual, but I think there's one other thing we have to bring up,

because we teased it last week, which is endorsements for Independent Congressional candidate Kesha Rogers in Texas. In case, people don't know this, in the last couple of days, we've

two very prominent American Republicans and conservatives – actually, they may not even be Republicans in the party sense –

but Roger Stone, a longtime friend of Donald Trump, a self-proclaimed “political provocateur” issued a very strong endorsement of Kesha Rogers. And then, Senator Richard Black, a Virginia state senator, who’s been very involved in exposing the coup and also exposing the deep state operations against Syria, he issued a statement endorsing Kesha Rogers. Helga, do you have any thoughts on these two endorsements?

ZEPP-LAROUICHE: I think it’s great, and I can also add that the French former Presidential candidate Jacques Cheminade also endorsed Kesha Rogers, saying that even though he’s not an American, Kesha’s campaign has international significance, because she is the flagship against everything which is going wrong in the United States, right now. So I think we will have more such statements, and I really wish all of you to come out and support Kesha Rogers, because this is a campaign of national importance and international importance. [Rogers is an Independent running in the 9th CD in Texas, against incumbent Democrat Al Green, who promotes impeaching President Trump regardless of whether he has committed a constitutionally defined crime or not – ed.]

SCHLANGER: OK, I think that about does it. Until next week, Helga, we’ll see you.

ZEPP-LAROUICHE: OK, till next week.

Succes eller fiasko; emnet for dette topmøde er det, der er vigtigt for fremtiden

Leder fra LaRouchePAC, 11. juni, 2018 – Til stor fortrydelse for alle, der bebor den gamle, »liberale«, atlantiske orden, bliver det nu i stigende grad klart, at præsident Donald Trump er i færd med totalt at bryde ud af et Europa, domineret af britisk geopolitik, til fordel for at lade USA blive involveret sammen med Asien.

Asien bliver af Kinas Bælte & Vej Initiativ katalyseret frem i forreste række af fremtiden – med gennembrud inden for rumforskning og videnskab, opførelse af store, moderne infrastrukturprojekter og fjernelse af fattigdom. Præsident Trump, der i nu to år har bekæmpet britisk efterretningskampagne for at få ham fjernet fra embedet, afviser nu enhver intrige, som London står bag, for at få ham stillet op til konfrontation med Kina og Rusland og arbejder nu på stormagtssamarbejde med Asien. Dette har bragt ham frem til det ekstremt vanskelige forsøg på at afslutte den 70 år lange Koreakrig.

Den russiske præsident Putin er ikke den eneste, der har bemærket, at det fejlslagne G7-møde i Quebec ikke blot blev ødelagt af stridigheder over importtold. For samtidig kom Trump ud med forslag til topmøder med både Japans premierminister Abe og den italienske premierminister Contes nye, euroskeptiske regering. Begge understreger samarbejde med Rusland og Kina og fokuserer på skabelse af

kreditinstitutioner til byggeri af ny infrastruktur i hele Eurasien. Det samme gør Trump mht. USA.

Sammenlignet med G7's tomme arrogance, var Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao, Kina, som fandt sted samtidigt i denne weekend, og som repræsenterer 3,1 mia. mennesker, langt mere afgørende.

Og så taler vi endda ikke om det særdeles afgørende Korea-topmøde, som Trump tog af sted for at deltage i – og i hvilket de »store europæiske magter« ikke har vist nogen som helst interesse.

I modsætning hertil, og endnu, mens præsidenten sad i flyet, kom Japans premierminister Abe, Kinas præsident Xi og Ruslands præsident Putin alle med tilbud om, sammen med USA og Sydkorea, at deltage i en konsolidering af atomnedrustning og fred gennem udvikling på Koreahalvøen. Dette er »det umulige«, som Trump forsøger at opnå.

Samtidig afholdt Schiller Instituttet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og præsident, en stor konference i New York City sammen med andre ledende personer, med det formål at arbejde for et længe forhindret topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin, som tilsigter fred og udvikling i Sydvestasien. Instituttet vil følge op på dette med en bredere konference i Tyskland senere på måneden, hvor spørgsmålet bliver at engagere Europa – eller i det mindste den del af Europa, der er villig til at skifte stagnation ud med succes – i Kinas Bælte & Vej Initiativ og i udviklingen af Sydvestasien og Afrika.

I dag sagde fr. LaRouche, at Kinas (og nu også Japans) involvering i gennemførelsen af Trump-Kim-topmødet, er ekstremt håbefuldt for det nye paradigme for økonomisk og kulturelt fremskridt, for hvilket Schiller Instituttet arbejder. Hvis topmødet bliver en succes, vil det blive en game-changer; hvis det mislykkes, må vi tackle denne realitet.

Hun påpegede desuden de advarsler, der nu kommer fra mange eksperter på side, om, at faren for et nyt finanskrak, der er mindst lige så alvorligt som det i 2007-08, truer det atlantiske område og udviklingslandene. Dét er den reelle trussel mod udsigten til stormagtssamarbejde og et hurtigt, økonomisk fremskridt; en udsigt, præsident Trump tydeligvis ser, når han vender sig mod Asien.

Lyndon LaRouches forslag, de »Fire Nye Love«, som indledes med en Glass/Steagall-bankopdeling for at bryde de største banker på Wall Street og i City of London op, blev udarbejdet i 2014 for at undgå dette sammenbrud og frembringe nye gennembrud i produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un mødes for første gang, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Finansanalytikere ser tydeligt et truende finanskrak

11. juni, 2018 – Selv, mens de afsværger og fornægter, at det vil ske *nu*, så ser flere finansanalytikere klart, at der snart vil komme et finanskrak som det i 2007-08, der udløses af massive mængder af uerholdelig selskabsgæld.

En lang artikel af en økonomiskribent i *Washington Post*, Steven Pearlstein, »The Buyback Economy and the Next Big Bubble«, (Tilbagekøbsøkonomien og den næste Store Boble), påpegede det forestående, økonomiske kollaps.

»Det sker igen«, skriver Pearlstein. »Denne gang drejer det sig ikke om husstande, der bruger billige lån til at udtrække penge af deres overvurderede huse. Det drejer sig snarere om gigantiske selskaber, der bruger billige lån – samt en engangs-skattelettelse – til at tage penge fra deres regnskaber og sende dem til aktionærerne ... Og igen, de omdirigerer kapital, væk fra produktiv, langfristet investering for yderligere at blæse en finansboble op – en boble her i selskabsaktier og obligationer – der, når den brister, vil sende økonomien ind i endnu en stor recession.«

Pearlstein nævner en meget bred undersøgelse af en europæisk business-skole om, at de undersøgte firmaer brugte mere end 100 % af deres profitter på tilbagekøb i 2010-15. Amerikanske selskaber generelt, der handles på markederne, reducerer deres egenkapital med henved \$3 billion, alt imens deres gæld udgjorde rekordhøje 73 % af BNP i midten af 2017; selskabsjunktgæld udgjorde 11 % af BNP (\$2,2 billion i midten af 2017, mod \$2,5 billion nu). Selskabs-EFT-værdipapirer (exchange-traded funds; som handles på børsen) holder \$300 mia. i aktiver, 20 gange niveauet for tidspunktet for krakket.

Det værste er, at selskabslån bliver securitiseret til at blive låneobligationer med sikkerhedsstillelse (CLO'er) i en rate af \$150 mia. om året på de amerikanske markeder, og det fordobles hvert år. Pearlstein nævner Moody's rapport om »forestående, særligt store bølger af misligholdte lån« fra maj måned, som også bemærkede det lave niveau af likviditet på markederne for selskabsgæld; og Finansministeriets afdeling for finansiel researchs nye rapport om »selskabsgæld med blinkende røde lygter«. Han bemærker, at lån, optaget af investeringsfonde for at opkøbe værdipapirer, også befinder sig på det højeste punkt nogensinde.

»Dette er alle kreditboblers moder ... Det er vanskeligt at sige, hvad der vil få denne gigantboble til at briste. En tyrkisk lira-krise. Oliepriser, der når op på \$100. En misligholdelse af en stor, BBB-obligation (BBB-rating; Bankers

blanket bond). Et stormløb mod udgangene af panikslagne ETF-investorer ... At foregive, at det ikke vil ske, er tåbelighed.«

Mandag havde *Wall Street Journal* på sin forside »Emerging Market Rout Feeds Contagion Fear« (Fremvoksende markedsroute giver nærer frygt for smitte). Med Federal Reserve, der forventes at hæve rentesatsen igen i denne uge, skrev *Journal*, »uro kunne sprede sig fra fjerne hjørner af verden til USA og andre steder og bære ved til en cyklus med accelererende negativ risikoreaktion [mangel på likviditet, -red.] Gælden i Brasilien, Sydafrika, Mexico, Italien, Tyrkiet, der alt sammen bliver solgt ud, »bond funds (fonde, der investerer i obligationer eller andre værdipapirer) befinder sig på årets laveste niveau, iflg. Institutttet for International Finans«.

Om en anden udløsermekanisme – Deutsche Bank – skrev *Tages Zeitung* 5. juni et indlæg med udstrakte citater fra bankanalytiker Dieter Hein, der »rådgav« Deutsche Bank i flere år efter krakket i 2008. Han siger, han ikke er sikker på, banken nu kan reddes fra bankerot – investeringsbanken har enorme, delvist ukendte risici på sine regnskaber, og der forventes flere store tab. Han siger, DB endnu ikke er bankerot, men det er et advarselssignal, at så mange analytikere nu overvejer bankens mulige bankerot.

**Finansverdenens kupforsøg i
Italien
– Geopolitik må ophøre i**

2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskeheden historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg,

31. maj, 2018. Del I & II

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer! ...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørrelser i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte

det klarere: »Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllere får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for

at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spycgate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretning og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

Frygt for bagslag sætter nu bestræbelser i gang på at tøjle den italienske krise

30. maj, 2018 – Visheden om et bagslag som følge af Londons/Bruxelles afvisning af de italienske valgresultater blev hurtigt erkendt, og der er flere panikbestræbelser i gang for at løse det.

Afstemninger i parlamentet indikerer, at den udpegede »teknokratiske« IMF-håndhæver Carlo Cottarelli som midlertidig premierminister totalt set ville få absolut ingen støttestemmer, med selv det Demokratiske Parti, der har

indikeret, at det ikke ville stemme.

Ifølge Reuters citeredes Cottarelli af ANSA-nyhedsagenturet for at sige, at »nye muligheder for fødslen af en politisk regering var fremkommet« og antydede hermed, at en ægte regering stadig er mulig. »Disse omstændigheder, og også i betragtning af spændingerne på markederne, har fået mig til at afvente yderligere udviklinger«, sagde han.

Reuters siger, at Femstjernebevægelsen indikerer sin villighed til at »gentænke sin beslutning i weekenden om at trodse præsidentens veto og gå tilbage til valg«. De indikerede imidlertid, at »League-(Lega-)leder Matteo Salvini, der vokser frem i meningsmålinger, syntes at smide koldt vand på ideen om, at hans parti og 5-Stjerne igen kunne forsøge at danne en koalition«. Lega er gået frem med 8 % i meningsmålinger i forhold til sit valgresultat med 28 %, alt imens M5S har over 32 % og måske også går frem i nye valg, hvilket ville give koalitionen et stærkt flertal.

Det ser ud til, at M5S er villig til at forsøge at finde en anden økonomiminister end Savona, hvis euroskeptiske synspunkter angiveligt skulle have været grunden til præsident Mattarellas (dvs., de udenlandske investorer) afvisning af den foreslåede regering. Men en toprådgiver til Lega-leder Salvini har imidlertid sagt til Reuters, at de ikke ville opgive Savona.

Reuters tilføjer: »Den Europæiske Centralbank holder nøje øje med markedsderouten og den politiske krise, der nu oversvømmer Italien, men ser ingen grund til at intervenere på nuværende tidspunkt, siger kilder.«

Uden nogen støtte til Cottarelli, hvis der ikke kommer en ny aftale, kunne nyvalg blive afholdt så tidligt som i slutningen af juli.

Franske, belgiske og tyske banker har størst eksponering i italiensk statsgæld

30. maj, 2018 – Den mest dramatiske situation blandt de store, private banker uden for Italien, og bortset fra Deutsche Bank, der befinder sig i en særlig sårbar tilstand pga. af dens gigantiske eksponering i derivater, er situationen for Belgiens Dexia Bank. Dexia har €15 mia. i italiensk statsgæld i sine regnskaber – dobbelt så meget som bankens egenkapital.

Eksponeringen i italiensk statsgæld er uforholdsmæssigt høj blandt flere banker i Tyskland; i Deutsche Pfandbriefbanks tilfælde er den på 83,2 % af bankens egenkapital; Aareal Bank, 65,9 %; Commerzbank, 42,7 %. Dette er for det meste lån i ejendomme. Deutsche Banks eksponering er relativt lav, med kun 6,51 %; bankens netværk af banker i Italien har imidlertid udstedt yderligere €35 mia. i lån til ikke-offentlige klienter.

Den værste situation, med hensyn til lån til ikke-offentlige klienter, findes her for franske banker, for hvem det italienske marked udgør det næststørste marked efter selve Frankrig: BNP Paribas har udstedt lån til klienter i Italien i størrelsesordenen €154 mia., og Crédit Agricole €95,5 mia.; alt i alt har franske banker €311 mia. i lån til italienske klienter på regnskaberne, af hvilke €63 mia. er til den italienske stat; tyske banker har €91 mia. på regnskaberne, som omfatter €39 mia. til staten; spanske banker har €66 mia., inkl. €45 mia. til den italienske stat.

Tabene for de store privatbanker i ugen fra 22.-29. maj udgjorde: 15,4 % for Unicredit; 12,5 % for Commerzbank; 12,4 % for Intesa San Paolo; Banco Santander, 11,3 %; Deutsche Bank, 9,3 %; Crédit Agricole, 9,3 %; BNP Paribas, 8,5 %; Société Générale, 6,2 %.

Smitte kunne forårsage en ny gældskrise i Grækenland, Spanien og Portugal

30. maj, 2018 – Der er voksende snak om smitte pga. den italienske politiske krise. Ikke alene vokser bond spreads (forskellen mellem afkastet på to obligationer, der har forskellig kreditrating, -red.) i Italien, men også i Spanien, Portugal og Grækenland. De græske bankierer er især bekymret. Grækenland forventes at afslutte bailout, men det afhænger af, om landet kan vende tilbage til markederne. En tilbagevenden er usandsynlig, med de voksende bond spreads.

»Det, der foregår i Italien, bekymrer os enormt«, sagde en seniorbankkilde til Storbritanniens *Guardian*. »Lånemarkederne er gået amok i det sydlige Europa. Sådanne afkast forhindrer fuldstændigt Grækenland i at vende tilbage til dem, når programmet slutter.«

Desuden er der ingen, der ved, hvor meget der er tilbage af Grækenlands enorme 'pot'-gæld[1], der nærmer sig forfald og skal betales på et tidspunkt. *Guardian* citerer en velplaceret, græsk embedsmand, der advarede om, at Grækenland vil få brug for hjælp udefra, hvis landet ikke kan gå til markederne.

I Spanien er afkastet også steget. En spansk kilde

rapporterede til *EIR*, at EU's politikker hidtil ikke havde været et betydningsfuldt spørgsmål. Mistillidsvotummet mod Rajoy-regeringen og mulige nyvalg drejer sig om spørgsmålene om korrupsion og Madrids håndtering af catalansk separatisme. Men dette kunne hurtigt ændre sig, hvis en finanskriser udløses af en stigning i lånerater.

Forskellen på afkast ('spreads') mellem spanske 10-årige obligationer og tyske statsobligationer steg med 15 basispoints til 135 basispoints den 29. maj. Dette skal sammenlignes med italienske spreads, der nu ligger mere end 300 points over tyske statsobligationer.

Spanske bankaktier blev også hårdt ramt, med Santander, Sabadell og Bankia, der tabte mere en 5 % af deres værdi.

Portugisiske bond spreads er også steget.

Moody's har truet med at nedgradere Italiens rating – som i øjeblikket ligger to hak over junk-niveau – hvis den næste regering ikke fremlægger et nyt nedskæringsbudget. Sådanne trusler kan blot sprede smitten til andre lande.

Foto: Befolkningen i Athen protesterer mod nedskæringer i statsbudgettet, på grund af de enorme ratebetalinger på lån, der har førsteprioritet på budgettet – foto fra 2016.

[1] 'Pot' er den del af et aktie- eller obligationslån, som investeringsbankerne vender tilbage til den ledende låntager. Dette er gjort, så delen kan sælges til institutionelle investorer. (*Investopedia*)

City of Londons tåbelige kup mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliteerne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at veto eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til

en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskarak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskriser, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at

der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet.

Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at

to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og

nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps

præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæste-observatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Finanskredse **nedstemmer**
regering for

Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finans kredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finans kredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finans kredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finans kredse«? De er ved at blive kvalt i højspekulativ selskabs-’junkgæld’, og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske

Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nød-scenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dettes forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme

farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

Moody's: 'En usædvanlig stor bølge af misligholdte selskabslån' på vej

27. maj, 2018 – Kreditratingbureauet Moody's Investors Service har givet den hidtil klareste advarsel om muligheden for, at der venter et blow-out af amerikanske selskabsgæld i horisonten.

En ny rapport, udgivet af Moody's, siger, at 'junk-gælden' i den amerikanske selskabssektor nu beløber sig til omkring \$3,7 billion, og at \$2 billion heraf hører hjemme i en ny betegnelse, skabt af Moody's: »særdeles spekulativ« (med graden B1 eller lavere) i modsætning til blot »spekulativ«.

På internationalt plan, siger rapporten, får nu hele 58 % af alle ikke-finansielle selskaber en gælds-rating, der lyder på »spekulativ«, af kreditratingbureauet; og 40 % får ratingen

»særdeles spekulativ«.

Idet de kommer til sagen, siger rapporten, som det citeres af CNBC den 25. maj, »Stærke investorkrav om højere afkast forsætter med at gøre det muligt for alle, undtagen de svageste udstedere, at undgå misligholdelse ved at genfinansiere [deres] gæld, der nærmer sig forfald. Flere meget svage udstedere lever på lånt tid, så længe der hersker gunstige vilkår«. Dette er de såkaldte »zombie-selskaber«, som de europæiske økonomiers finansielle analyser diskuterer så meget; og igen, så rejser Moody's muligheden for, at dette kunne nærme sig 40 % af de ikke-finansielle selskaber.

Rapporten konkluderer, at »Det rekordhøje antal selskaber, der er særdeles højt gearet, har sat scenen for en usædvanlig stor bølge af misligholdelser, når den næste periode af generel økonomisk stress kommer«.

Denne stress-periode er faktisk kommet, med renter knyttet til dollar, der stiger i et hastigere tempo, end Federal Reserve hæver sine nøglerenter. De styrtdykkende valutaværdier, som rammer de lande, der har store mængder af dollargæld, såsom Argentina, Tyrkiet og Brasilien, er ét tegn. Selve den amerikanske selskabsgældsboble står til at implodere på et tidspunkt i denne udvikling, som Moody's og IMF for allerede et år siden advarede om. Selv om det ikke er rapporteret her, så har der hidtil været et fald på 4 % i 2018 i værdien af den gennemsnitlige selskabsobligation, internationalt.

Ind over dette krydser den indikation, at den »lange tid, det har taget Deutsche Bank at dø« måske snart er slut, medmindre denne gigantiske derivatbank bliver gennemgribende reorganiseret.

Tysk hysteri over Italien: Enden på euroen er nær!

23. maj, 2018 – Den store mulighed for en ny, »statsgælds-skabende« italiensk regering, sammensat af Lega og Femstjernepartiet, er et »mareridt« for Tyskland, lyder kommentarerne fra sidstnævntes mainstream-medier; i særdeleshed, hvis den nye, italienske finansminister skulle gå hen og blive Paolo Savona, manden, der siger, at »euroen er et tysk fængsel«, er enden på eurozonen nær, advarer medier. En italiensk folkeafstemning om euroen kunne også blive afholdt – tilstrækkelig grund til, at mange bliver hysteriske. *Bildzeitung* tilføjer endnu en rædsel til sit portræt af den nye regering: Legas partiformand Matteo Salvini er en »Putin-fan«.

Direktør for IFO (det tyske erhvervstillidsindeks) Clemens Füst, der også er økonomisk chefrådgiver til den tyske regering, sagde, at eurosystemets fremtid nu er alvorligt truet og opfordrer indtrængende finansmarkederne til at kalde italienerne til orden. Vicepræsidenten for det tyske industrikammer Achim Dercks udtrykte sin absolut største bekymring over udsigterne til politikker, som kommer fra den nye italienske regering. Europaparlamentets CDU-seniormedlem Elmar Brok fremlægger allerede rædselsscenerier: »Den italienske økonomi vil kollapse. De italienske banker vil kollapse. Mange italienere vil dernæst forsøge at flytte deres indeståender til andre lande, for at beskytte dem fra kaos.« Brok advarer imod nogen som helst solidaritet med den nye, italienske regering; en hård holdning kræves: »Der er tegn på storm.« Tja, husk på, at Brok var blandt dem, der i februar 2014 støttede Maidan-stormtropperne mod den valgte præsident, Viktor Janukovitj – tænker Brok på en finanskrig for også at fremtvinge et regimeskifte i Rom?

Daniel Caspary, formand for CDU-CSU-gruppen i

Europaparlamentet, opfordrede til en finanskrig mod Italien, ifald den nye regering holder fast ved sine planer: »Om nødvendigt vil finansmarkederne skubbe dem tilbage på dydens smalle sti.« Dette skal ses sammen med en forventning om, at den nye, udpegede premierminister Conte er en politisk letvægter mod de to sværvægttere, Macron og Merkel. Finanskrig mod italienske banker foregår allerede: Intesa San Paolo tabte 12 % i aktieværdi på markedet, og Unicredit 7,5 %.

Nogle eksperter, som f. eks. ved Brueghel-instituttet i Bruxelles, advarer imidlertid om, at, hvis EU og Eurozonen strammer tommeskruerne for hårdt, kunne italienerne blive endnu mere oprørske, og desuden kunne krisen sprede sig ind i Spanien og andre sydeuropæiske lande og skabe en situation, som ikke længere kunne håndteres.

Italien og Glass-Steagall kunne redde Europa – Truslen kommer fra City of London

Leder fra LaRouchePAC, 22. maj, 2018 – Den seneste, forfærdelige »russiske trussel« hævdes nu at komme fra de to partier, der har aftalt at danne ny regering i Italien. Drabelige kraftkarle for europæisk stagnation og finansspekulation står i kø for at advare om enden på (deres) verden, hvis Lega- og Femstjernepartiernes koalition ikke bliver forhindret. Det er meningen, vi skal glemme, at disse partier af de italienske vælgere netop blev foretrukket for deres politikker i valgene, der afholdtes i marts måned –

ligesom vi i to år har fået at vide, at vi skal glemme, at det var amerikanske vælgere, og ikke russere, der valgte Donald Trump.

Men, dersom den får lov at blive dannet, kan den foreslåede, italienske regering indlede den særdeles forsinkede proces med at redde Europa: fra 10 års stagnation efter krakket, som blev udløst af London- og Wall Street-banker; fra anslag mod dets produktive industrier fra anti-russiske sanktioner; og fra et nyt, værre finanskrak, der truer Amerika og Europa.

Nøglen er at indføre Glass/Steagall-loven, hvilket begge de førende italienske partier ønsker, med det formål at bryde de såkaldte »universelle banker«, som den Europæiske Union har krævet, op, og som absorberer billioner i bailout-penge – statslige bankredninger – fra den Europæiske Centralbank og Federal Reserve, og som intet udlåner til noget som helst, der er produktivt. Den anden nøgle: En statslig nationalbank, der kan udstede kredit til produktive beskæftigelser og ny infrastruktur, helt uden om EU's nedskæringsbegrænsninger af statslig, produktiv kredit. Disse to politiske tiltag kan, hvis partierne kan holde sig til dem, afværge et nyt finansielt blow-out og atter igangsætte reel, økonomisk vækst.

Begge de store, amerikanske partier har Glass-Steagall i deres programmer til præsidentvalget; præsident Trump krævede det på sine valgturneer. Men hidtil er Wall Street løbet med sejren, og storbankerne er blevet endnu større, mere gældstyngede og med større eksponering til super-spekulative derivatkontrakter. Eksperter som tidligere embedsfolk fra FDIC (Federal Deposit Insurance Corp.) Sheila Bair og Thomas Hoenig er kommet med advarsler om, at rentestigninger på et hidtil uhørt ocean af selskabsgæld har gjort finanssystemet mere farligt og nu klart til at eksplodere.

I Tyskland har den tidligere cheføkonom for Europas farligste kæmpebank, Deutsche Bank, givet et eksplosivt interview om, hvad der ruinerede banken: »Anglo-amerikansk bankpraksis«. Et

team af stjernespekulanter fra Merrill Lynch i London og New York overtog Tysklands daværende udlånsbank for 20 år siden og forvandlede den til en gigantisk hedge fund, der tjente enorme profitter hvert år – indtil det blev klart, at profitterne var falske, og banken stort set bankerot.

Hidtil er Wall Street og London gået af med sejren, og prisen har været økonomisk stagnation med massiv pengetrykning fra centralbankerne og endnu et krak lige om hjørnet. I Italien er der en chance for at indlede et omslag af dette, før det er for sent.

I USA har de amerikanere, der forsvarer præsidentskabet fra et ubarmhjertigt kupforsøg mod Donald Trump, på den hårde måde lært, at London og britisk efterretning begyndte det, og kører det. Trump-tilhængere er ved at indse, at man ikke kan forsvare præsidentskabet uden at angribe briterne og Londons anti-russiske, anti-kinesiske geopolitikker.

Denne erkendelse er endda nået til Kongressen, i senator Rand Pauls udtalelser. For at citere en skribents angreb af 21. maj på anti-Trump-udspionering, »Briterne – har aldrig tøvet med at blande sig i vores indenrigspolitik ... Det fandt sted i optakten til begge verdenskrige, og det finder sted i dag. Hvis vi sporer oprindelsen til Russiagate-svindlen og kampagnen for at detronisere Donald J. Trump, så fører alle veje til London«.

Denne svindels gerningsmænd vil ikke, selv ikke, når de er blevet afsløret, opgive den; de må besejres. Det britiske finansimperium, City of London, der stadig dominerer transatlantisk finansaktivitet, må ligeledes besejres.

Konfronteret med et nyt krak, denne gang værre end i 2008, kan Italien blive starten til at redde Europa. Italiens ledende partier foreslår det, som amerikanerne ønskede, da de valgte Donald Trump til præsident. Deres udfordring er den samme: At besejre City of London.

Macron taler på vegne af Imperiet

– Hører Trump efter?

Leder fra LaRouchePAC, 25. april, 2018 – Hvis man troede på, at præsident Trump accepterede den franske præsident Emmanuel Macrons fantasmer for den samlede amerikanske Kongres i dag, så ville man acceptere, at Trump skulle være rede til at underkaste nationen Det britiske Imperiums kollapsende, gamle paradigme. Macron, der tydeligvis talte for Imperiet (som franskmændene plejer at gøre) opførte sig, som om Trump havde aftalt med ham, at USA skulle forblive i Syrien som en besættelsesmagt; at Trump snart ville vende USA tilbage til den fascistiske, grønne Paris-aftale om afindustrialisering af verden for at »redde planeten«[1] og at, når Trump taler om »fake news«, mener han russerne.

Pardon, Monsieur, men det britiske kupforsøg mod vores præsident er endnu ikke lykkedes; faktisk er det i store vanskeligheder, med MI6-agent Christopher Steele og hans amerikanske medskyldige i Obamas efterretningssamfund og i Obamas Udenrigsministerium, der selv står over for retsforfølgelse for kriminelle handlinger. Medlem af Repræsentanternes Hus for Californien, Devin Nunes, har, med sit formandskab for Husets Efterretningskomites efterforskning af anklagerne bag Russiagate-fupnummeret, fastslået, at »der ikke var nogen officiel efterretning, der blev brugt til at indlede denne efterforskning«. Det var snarere alt sammen britiske løgne, der blev bragt til torvs i massemedierne som »fake news« – som Trump korrekt har fremført og gentagent fordømt.

Monsieur Macron fik, desværre, en heltemodtagelse af de korrupte medlemmer af USA's Kongres, der stod op og applauderede og højlydt jublede, da Macron sagde, at menneskeheden var i færd med at ødelægge denne planet; at CO2 ødelagde ethvert håb for vore børnebørn; at »der er ikke nogen Planet B«, og at »vi må arbejde sammen for at gøre planeten stor igen«. Prins Philip kunne ikke have sagt det mere diabolsk.

✘ [1] Se Introduktion til *EIR's Rapport: »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!«* Inkl. oversigt og links til de artikler, der er oversat til dansk. En forhåndsvisning som pdf er tilgængelig.

Men Trump har hidtil ikke kapituleret over for dem, der truer ham, og som forlanger, at han opgiver sine løfter til det amerikanske folk, der skaffede ham valgsejren. Trump lægger skylden for »fake news« på USA's og UK's presseherer, ikke Rusland. Han hævder, at udvikling er vigtigere end klimaforandringens falske videnskab. Han insisterer på, at USA må blive venner med Rusland. Han annoncerede ligeledes tirsdag, at han sender sit økonomiske team til Kina, hvor »vi har en virkelig god mulighed for at indgå en aftale« med Xi Jinping, som er »en fantastisk fyr og én af mine venner«.

Det er præcis dette, som briterne og deres aktiver i USA, såvel som i Frankrig, er desperate for at forhindre. Der er et potentiale for, at der i USA og Europa skabes en massebevægelse imod den imperiale krigspolitik, der drives frem af britiske løgne. Folk reflekterer nu over Tony Blairs eventyr for børn om masseødelæggelsesvåben i Irak, som lancerede de seneste 15 års blodbad og ødelæggelser i hele Mellemøsten, og som atter drev skabelsen af udstrakte terroristnetværk med grobund i de befolkninger, der var mål for denne destruktion, og ligeledes var det, der drev millioner af desperate flygtninge, som således bragte kaos i Europa. En tysk, parlamentarisk komite fastslog 20. april, at det britiskanstiftede missilangreb mod Syrien var »en

overtrædelse af folkeretten«, selv om den ynkelige kansler Angela Merkel kaldte det for »nødvendigt og passende«. Verden må i sandhed sige »aldrig mere« til det britiske imperiekrigsparti.

Verden må ligeledes sige »ja« til den Nye Silkevej som det eneste alternativ til diktater fra 'the lords' fra finanscentrene i City of London og Wall Street, som ikke vil sky noget middel for at redde deres bankerotte system for storstilet spekulation og ditto svindel. De er helt villige til at løbe risikoen for en global krig for at forhindre USA i at gå sammen med Kina og 140 andre nationer, der nu ser en vej ud af nedskæringer og krig gennem det Nye Paradigme, der udtrykkes gennem Kinas Bælte & Vej Initiativ. Den indiske premierminister Narendra Modi rejser til Kina i denne uge med den hensigt at bringe Indien ind i et samarbejde med Kina og Rusland i det globale udviklingsalternativ. Hvis præsident Trump bringer USA ind i et fuldt og helt samarbejde i den Nye Silkevej, ville dette komplettere »firemagtsalliancen«, som Lyndon LaRouche længe har promoveret som den kraft, der er nødvendig for at gøre en ende på Det britiske Imperium.

Ved at forene Øst og Vest, kan vi for altid afskaffe imperiepolitikken med sin »del og hersk«, og menneskeracen kan gå fremefter med opbygningen af en fremtid for menneskehedens fælles mål. Der er intet valg, og dette er et dyrebart mulighedens øjeblik, vi ikke må forpasse.

Foto: Præsident Trump og præsident Macron fra Frankrig,. 24. april, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Jacques Cheminade fra Solidarité & Progrès til RT France: Angloamerikanske kræfter arbejder for verdenskrig, fordi deres monetære finanssystem er truet

Paris, 18. april, 2018 – (Nouvelle Solidarité) – I forbindelse med Skripal-forgiftningen og det angivelige »kemiske angreb« i Douma, Syrien, fik Jacques Cheminade, præsident for Solidarité & Progrès (LaRouche-bevægelsen i Frankrig, –red.) en masse dækning i RT France. Den 9. april blev han interviewet om Skripal-affæren i en halv time, og den 14. april, den dag, angrebene blev udført om natten mellem 13. og 14. april, var han inviteret som gæst på et timelangt Tv-nyhedsprogram. Her er et par uddrag, vi kan bruge fra dette vigtige interview:

Bedt om at kommentere angrebet, svarede Cheminade,

»Hvis man ser isoleret på tingene, kan man kalde dette for et 'engangsangreb', som den amerikanske forsvarsminister James Mattis gjorde, eller et 'begrænset mål', eller sige, at russerne var varslet på forhånd, som [den franske forsvarsminister] Florence Parly gjorde. Man kan sige så meget, en symbolsk gestus, eller en gestikuleren. Det er imidlertid ikke virkeligheden; virkeligheden er den strategiske eskalering, der ligger bag, og for at se dette, skal vi ikke se på den isolerede handling, men må i stedet se på den globale, internationale situation. Vi står med en situation, hvor de angloamerikanske kræfter arbejder hen imod

en storbrand, en krig, og det arbejder de på, fordi deres monetære system truer med at kollapse hvert øjeblik, det skal være. For dem er krig et våben, der kan bruges som en trussel, og i denne strategiske optrapning leger de med ilden hvert sekund, og det er meget alvorligt.«

»Det, der er alvorligt«, fortsatte Cheminade, »er beviser, som regeringen baserede sig på for at træffe en sådan beslutning: Information, leveret af de Hvide Hjelme; en organisation, stiftet af James Le Mesurier, en direkte britisk agent, som alle ved«, og på »kilder såsom det Syrisk Amerikanske Selskab, et amerikansk selskab, der køres af tidligere associerede til USAID, og Unionen af Læge- og Nødhjælpsorganisationer, der køres af saudierne og muligvis af det Muslimske Broderskab«; vores regering baserede sig »på beviser, der kom fra den ene side i konflikten, og ikke den anden ... Præsident Macron måtte på et tidspunkt indrømme, at Frankrig ikke havde en prøve på den kemiske substans, der var brugt, og som ville gøre det muligt for regeringen at vurdere; alligevel fandt disse angreb sted, mens OPCW var ved at ankomme til Syrien, og vi angreb før de kom!«

»Lad os klart fastslå, at Syrien aldrig har truet vores territorium. Vi bruger altså her det angloamerikanske princip, der hedder 'ansvar for at beskytte' (R2P), hvilket vil sige, beskytte deres egne interesser og bruge humanitære bekymringer som påskud. Der er nogen, der har sagt, at man kan komme militære angreb ind i handsker af humanitær hjælp. Det er, hvad vi står overfor.

For det andet, hvornår fandt dette angreb sted? Efter Skripal-affæren, ud fra alle beviser en iscenesat hændelse, en montage, brugt af dem, der ønsker at skabe en situation med provokationer og krig, og Sergei Lavrov sagde det selv, da han beskyldte britiske interesser for at stå bag det; han sagde ikke amerikanske interesser, når det drejede sig om Skripal-affæren, hvilket er meget vigtigt i denne sag. Nogle siger, britisk hjerne og amerikansk råstyrke.«

Er det ikke det samme, spurgte RT?

»Tja, det er en britisk hjerne, der forsøger at skabe en situation, hvor de kan drage fordel af amerikansk råstyrke. Det var, hvad Lavrov afslørede. Præsident Trump har sine egne grunde til at ønske at berolige tingene med Xi Jinping og Putin, men krigsmagerne skubber ham i denne retning, de samme, der tidligere skubbede Hillary Clinton. Nu har vi alle disse neokonservative, der lægger pres på Trump, gennem Russiagate [imod Trump], som blev iscenesat af en britisk agent, Christopher Steele.«

Så vi finder altså briterne på alle hovedpunkter i denne situation, sagde Cheminade.

Foto: Jacques Cheminade interviewes til RT France.

Det britiske Imperium kan ikke længere skjule sine forbrydelser

Leder fra LaRouchePAC, 18. april, 2018 – På alle fronter kan UK nu ikke længere dække over dets panikslagne bestræbelser på at stoppe præsident Trumps plan om at bringe USA ind i venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Dette er sandt for svindelnummeret med Russiagate, lanceret af MI6-agenten Christopher Steele; Skripal-svindelnnummeret kørt af den samme MI6-kreds; og svindelnummeret med det kemiske angreb i Douma, skabt af de britiskfinansierede og -kontrollerede Hvide Hjelme-terrorister. I USA, Europa og i hele verden fortæller

ledende personer og regeringer det blodige Britiske Imperium, at det går rundt i den bare skjorte.

Selv i selve UK kan stanken af imperieløgnene ikke længere tolereres. Den tidligere britiske ambassadør til Syrien Peter Ford, der har været uforbeholden modstander af krigen mod Syrien, har nu på Fox News i USA med Tucker Carlson rapporteret, at det kemiske angreb i Douma aldrig har fundet sted, og at præsident Trumps rådgivere »har tjent ham ekstremt dårligt« ved ikke at informere ham om, at de Hvide Hjelme simpelt hen er en del af terroristoperationen. Hjemme i London har Imperiets *The Times* til sin rædsel opdaget, at den tidligere chef for Special Air Services (SAS), gen. maj. John Holmes, der var leder for SAS under den første Golfkrig, nu har tilsluttet sig det British Syria Society, der ledes af ambassadør Ford, og kræver dialog med Assad. I mandags gik Lord West, tidligere First Sea Lord (øverstkommanderende i Royal Navy), admiral og chef for britisk forsvarsefterretning, på BBC for at pille den idé, at Assad brugte kemiske våben, ned og påpegede det absurde i en sådan handling ud fra rent militære grunde, eftersom han var ved at vinde, og handlingen blot ville tjene terroristernes interesse.

Kinas mest fremtrædende journalist, Yang Rui, gik i går ud over de sædvanligvis tilbageholdende kinesiske kommentarer om globale, strategiske anliggender, til at sammenligne påstanden om et kemisk angreb for at retfærdiggøre de allieredes bombing af Syrien med nazisternes stuntfiduser, der blev brugt til at lancere invasioner og grusomheder, og han understregede, at de Hvide Hjelme er dræbere, og at Kina og Rusland vil stå standhaftigt sammen imod dette og alle fremtidige krigsforbrydelser. Han advarede om, at den menneskelige race må vende kollapset ind i en »verden efter sandhed«.

I hele Europa er EU ved at falde fra hinanden, konfronteret med britiske løgne. Mandag mislykkedes det ynkeligt EU's udenrigsministre at vedtage en resolution til støtte for det

britisk-fransk-amerikanske angreb mod Syrien, med otte lande, der nægtede at støtte den, inkl. Italien, Belgien og Østrig.

I USA har elleve Republikanske kongresmedlemmer sendt en anklage om kriminelle handlinger til Justitsministeriet til »efterforskning af mulige krænkelse af føderale vedtægter« af de primære operatører for det britiske MI6-kupforsøg mod Trump: den vanærede, tidligere FBI-chef James Comey og hans ligeledes vanærede vicechef, Andrew McCabe; Hillary Clinton (for at tilsløre sin finansiering af det berygtede Steele-dossier); Obamas justitsminister Loretta Lynch; og to nuværende FBI-agenter, Strzok og Page, der konspirerede for at bringe de britiske løgne om Trump til torvs.

Imperiet er hårdt såret, men endnu ikke ødelagt. Mulighedens øjeblik for at knuse det, én gang for alle, er for hånden – men deres desperation kan ikke ignoreres. Verdensordenen efter Anden Verdenskrig, etableret gennem De forenede Nationer for at forhindre en ny krig, skal ophæves i en ny, »Øst vs. Vest«-konfrontation under britisk kontrol. Premierminister Theresa May krævede sidste november et nyt »Globalt Storbritannien«, og sagde, uden at overlade noget som helst til fantasien, »opgaven for Globalt Storbritannien er klar ... At forsvare den internationale orden, baseret på regler, imod uansvarlige stater, der søger at udhule den ..., fremmest blandt disse ... er, selvfølgelig, Rusland ... Jeg har et meget enkelt budskab til Rusland; vi ved, hvad det er, I laver. Og I vil ikke lykkes med det.«

General Sir Nick Carter, som May i marts måned udpegede til den ny chef for forsvarsstaben, har erklæret, at Rusland er »ærkeeksponenten« for »udnyttelse af linjerne mellem fred og krig ... [og praktiserer] korrupte forretningsmetoder, cyberangreb, mord, 'fake news', propaganda og sågar militær intimidering«.

Men det døende Britiske Imperium paraderer i sandhed rundt i den bare skjorte, uden USA, der fungerer som den »dumme

kæmpe«, som tilfældet var med Obama og Bush i Det Hvide Hus, og som førte masseødelæggelseskrige i hele Mellemøsten og drev det vestlige finanssystem til fallit gennem spekulation og krige.

Amerikas fremtid på den Nye Silkevej –
brochure; pdf 44 sider

Trump kan og må overtales til at handle ud fra sine bedste indskydelser – at blive venner med Rusland og fuldt og helt tilslutte sig Kinas Nye Silkevej. Til dette formål vil LaRouche Political Action Committee i denne uge genoptrykke en opdateret version af den masecirkulerede brochure, »**Amerikas fremtid på den Nye Silkevej – LaRouches Fire Love: De fysisk-økonomiske principper for USA's økonomiske genrejsning**« (Online).

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde: »Dette er det vigtigste øjeblik i historien. Hvis Det britiske Imperium bliver ødelagt, kan menneskeheden atter trække vejret og skabe et nyt samfund.«

Foto: UK's premierminister Theresa May besøgte Salisbury, stedet, hvor Skripal og hans datter blev fundet. 16. marts, 2018. (flickr / Number 10)

Fjern krigenes tåger: Løgne, forbandede løgne; forbandede britiske løgne

Lederartikel; Flyveblad, fra LaRouchePAC, 16. april, 2018 –
Mandag, den 16. april, portrætterer *Washington Post* præsident Donald Trump som værende omgivet af et forræderisk udenrigspolitisk team, der konstant og konsekvent lyver for ham om Rusland og om skridt, dette team har taget i præsidentens, og i jeres, navn, imod Rusland og Kina. **WP forsøger at hævde, at Trumps nationale sikkerhedsstab iscenesatte et paladskup imod ham med hensyn til Rusland og Syrien, og at Trump tabte denne kamp.**

Men præsidenten handlede omgående imod forræderne omkring ham. Han forkastede udnævnelsen af Nikki Haleys assistent, aldrig-Trumperen Jon Lemer, til en national sikkerhedspost, for Mike Pence. Det Hvide Hus annoncerede, at nye sanktioner mod Rusland, baseret på Ruslands støtte til Syrien, og som Nikki Haley promoverede blot i går, blev kaldt tilbage. Det blev offentligt meddelt, at præsident Trump stadig ønsker at mødes med Vladimir Putin, men en dato er endnu ikke fastlagt.

Samtidig pralede den franske præsident over for hele verden med, at det var ham, der narrede præsident Trump til at udføre et missilangreb mod Syrien, som herved genoplivede selve Hillary Clinton/Obama-doktrinerne for regimeskifte, som det amerikanske folk, helt rigtigt, afviste i valgene i 2016. Dette sætter blot scenen for et voldsomt, politisk bagslag for Frankrigs præsident.

Med tågen fra sidste uges handlinger, der nu letter, bliver flere aspekter af vores nuværende situation meget, meget klarere. Alt imens angloamerikanerne er ved at falde over deres egne fødder for på tåbelig vis at erklære, at de har

fået Trump manøvreret ind i et bur, så står det meget klart, at deres proklamerede sejr er en Pyrrhussejr, som udgør arrogante vrangforestillinger og kun er midlertidige. De opførte sig ansvarsløst, og muligheden for et bagslag er enormt og revolutionerende for verden, hvis det amerikanske folk nu går sammen med Lyndon LaRouches krav om at »annullere Det britiske Imperium«. På intet tidspunkt, siden Franklin Roosevelt erklærede sin plan om at gøre en ende på britisk kolonialisme, har det anglo-hollandske imperium været så sårbart og eksponeret. Her er de relevante træk af vores nuværende situation:

1. Svindelnummeret med det kemiske angreb i Syrien; svindelnummeret med Skripal-forgiftningen i Storbritannien, samt det britiskinspirerede kup mod vores præsident, er alle en del af én og samme, britiske, strategiske pakke. Storbritannien er nu, sammen med sin mangeårige puddel Frankrig, ude efter at anføre den vestlige verden i at udfordre Rusland og Kina, der påstås at praktisere noget, der skulle hedde »totalitær kapitalisme«. Her er, hvordan den britiske imperieskriverkarl Allister Heath beskrev det britiske motiv for forgiftnings-svindelnemrene i Salisbury og i Syrien, i londonavisen Sunday Telegraph den 14. marts:

»Vi har brug for en ny verdensorden, der kan gå op imod totalitære kapitalister i Rusland og Kina ... En sådan alliance ... ville på dramatisk vis ændre den globale magtbalance og gøre det muligt for de liberale demokratier, endelig at kæmpe tilbage. Det ville give verden den form for robuste institutioner, der kræves for at holde Rusland og Kina tilbage ... Storbritannien må have en ny rolle i verden: at opbygge et sådant netværk ville være vores perfekte mission.«

På den anden side af vandpytten, som de siger, udkom der, nøjagtig samtidigt, en tilsvarende, stiftende erklæring fra 68 tidligere embedsmænd i Obama-administrationen, der har dannet en gruppe ved navn **National Security Action**, og som tilsigter

at sikre Donald Trumps afsættelse og angreb mod Rusland og Kina.

2. Russerne siger nu, at de har uigendrivelige beviser for, at de Hvide Hjelme, en hjælpeorganisation, der er associeret til al-Qaeda og modtager finansiel støtte i millionklassen af den britiske regering og U.S. AID, iscenesatte det kemiske angreb i Douma, Syrien, på direkte tilskyndelse fra London. Beviserne omfatter fotografier og aflytninger. Samtidig har et uafhængigt, schweizisk laboratorium, der samarbejder med OPCW, fastslået, at den gift, der blev brugt på Skripal og datter, var noget, der hedder BZ, et stof, der aldrig blev udviklet i Rusland, men som i stedet har hjemme i både USA's og UK's programmer for kemiske våben. Disse påstande er helt i overensstemmelse med uafhængige analyser, som LaRouchePAC har fremskaffet i løbet af de seneste 10 dage. (Se: '[Der var intet kemisk angreb i Syrien](#)' og '[Assads kemiske våben: Endnu et britisk eventyr for børn](#)').
3. Der er allerede i Storbritannien en enorm, folkelig reaktion, som kommer fra Labour-partiet og Brexit-bevægelsen, mod disse løgne. De sammenligner meget passende de »klassificerede« beviser for forgiftningssvindelumrene med de løgne, der førte til den katastrofale Irakkrig. På samme måde gik de glemte amerikanere her i USA, der valgte Trump til at afslutte dette nonsens, sammen med LaRouchePAC og protesterede højlydt imod det syriske angreb hele sidste uge. Denne protest trak efter alt at dømme verden væk fra en balanceren og poseren på kanten af atomkrig, anstiftet af Storbritannien, Frankrig og deres kolleger i det Demokratiske Parti og blandt de neokonservative i USA.
4. En hoveddrivkraft bag denne situation er det forestående finanskollaps af finanscentrene på Wall Street og i City of London. Langt fra at praktisere 'totalitær kapitalisme' er Kina, sammen med Rusland, midt i et

projekt for massivt byggeri af infrastruktur og økonomisk udvikling, der har vundet tilslutning fra over 100 andre nationer i verden. Det udgør det største infrastrukturbyggeprojekt, menneskeheden nogensinde har påtaget sig, og det har det udtrykkelige formål at gøre en ende på fattigdom og hæve levestandarden på hele planeten. Kina og Rusland afsætter også betydelige andele af deres budget til rumforskning og fundamentale, videnskabelige opdagelser. Dette er den form for »at tænke stort«, som vi i USA plejede at praktisere. Det giver genlyd af det Amerikanske System for Politisk Økonomi. »Totalitær kapitalisme« er det ikke. Hvis præsident Trump accepterer Kinas invitation til at slutte USA til Bælte & Vej Initiativet, vil det snarere blive det Anglo-hollandske Imperium, og ikke Donald Trump, der henvises til historiens skraldespand.

5. Situationen er fortsat fuld af farer. Nikki Haley og John Bolton har forpligtet USA over for en militær respons, når som helst, en terrorist i Syrien kan iscenesætte endnu et falsk kemisk angreb. Ukraine er et andet muligt trigger point, der kunne bruges af dem, der er involveret i forræderi mod vort land og vor præsident. Det står nu ligeledes klart, at en desperat Robert Mueller er ude på at gøre Donald Trumps advokat til statens bevis imod hans egen klient, en taktik, den beskidte Mueller gentagne gange har anvendt. Muellers taktik har måske denne gang fjernet det Sjette Tillæg til den Amerikanske Forfatning. Mueller er desperat, fordi Russiagate er sprængt i stykker, Comey er en fiasko og hele afdelinger af Obamas Justitsministerium nu konkurrerer om at afsløre hinandens forbrydelser.

Så med tågen, der letter, finder vi faktisk os selv på randen af en sejr. Spørgsmålet vil blive afgjort af den amerikanske befolknings mod til at kræve, og handle for, en afslutning af dette kup, en afsløring af de perfide, britiske løgne og en insisteren på at komme videre med genopbygningen af landet, og

af planeten. Lyndon LaRouche har gentagne gange advaret imod pragmatisme i netop denne situation. Med et citat af apostlen Paulus, minder LaRouche os om, at »Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.«[1] (Paulus' brev til efeserne, kap. 6, v. 12.) Vær en kraft for retfærdigheden og det gode.

(Det engelske Flyveblad kan [downloades her](#))

Foto: Den syriske præsident Assad og den russiske præsident Putin i Syrien, december, 2017. Photo: Kremlin.ru

[1] Den danske oversættelse iflg. Bibelselskabet.

Download (PDF, Unknown)

**Vil italiensk valg og muligt
SPD-nej
til stor koalition i Tyskland
starte
finanskaos på søndag?
Politisk Orientering 1.**

marts . 2018

v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

Briterne har bekendt kulør

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. feb., 2018 – Mandag intervenserede det britiske Udenrigsministerium i en høring i Højesteret i London i sagen om tidligere MI6-medarbejder, Christopher Steele. Steeles advokat forsøger at omstøde en tidligere retskendelse om, at Steele skal fremstille sig til afhøring i forbindelse med en af de mange løgne i det nu berømte dossier, han udarbejdede med det formål at bringe USA's præsident til fald. Sagen er blevet anlagt af en russisk borger, Aleksej Gubarev, hvem Steele løgnagtigt har anklaget for at have hacket ind i det amerikanske Demokratiske Partis computere (hvilket, som tidligere tekniske ekspert i NSA, Bill Binney, har vist, aldrig fandt sted). Detaljerne kan læses nedenstående – men det afgørende er, at Udenrigsministeriet, der fører tilsyn med MI6, sendte en advokat til retten »for det tilfældes skyld, at regeringen fandt det nødvendigt at kræve, at Steeles vidneforklaring blev begrænset, for at beskytte statshemmeligheder«, som det rapporteredes af BBC.

Hvorfor er briterne så interesseret i at forhindre sandheden om Steeles rolle, og briternes rolle generelt, i kupforsøget mod præsident Trump, i at komme frem? Kendsgerningen er, at hele »Russiagate«-sagen mod Trump er ved at nedsmelte, alt imens senator Chuck Grassley og kongresmedlem David Nunes har fokuseret på den primære rolle, som den britiske efterretningsagent Steele har spillet som den kriminelle hovedmedsammensvorne. Briternes desperate bestræbelse for at genvinde kontrollen over deres tidligere koloni, er i alvorlig fare.

Og dette er ikke en isoleret udvikling. Verden er gået ind i en kombineret krise, som ikke kan opretholdes i ret mange måneder, eller endda dage. Finanssystemet er oppustet og står

ikke til at redde, med udstedelse af fiktiv gæld for at dække over spekulationsboblen med endnu flere spekulative 'værdi'-papirer. De krav, der kommer fra Wall Streets og City of Londons herrer, om, at verdens nationer skal acceptere nedskæringspolitikker og følge IMF's diktater, finder nu kun døve øren, med næsten hele verdens udviklingssektor, der nu tilslutter sig det nye paradigme, som Kina tilbyder dem gennem den Nye Silkevej, og som bringer jernbaner, vandprojekter, industri og – håb – til verdens tidligere kolonisationer.

Og i USA har præsident Trump forsvaret sig mod de korrupte efterretningschefer fra Obamatiden, fordømt denne heksejagt og endda inviteret de russiske efterretningschefer til Washington (til regimeskifte-slængets absolutte rædsel), med det formål at samarbejde om at løse de vigtige spørgsmål i reelle, globale problemer.

Dette er et gunstigt øjeblik for præsidenten. I løbet af de seneste to uger har han ikke alene arrangeret de russiske efterretningscheferes besøg, på trods af de sanktioner, som Kongressen har påtvunget dem, men han har også afvist Kongressens krav om nye sanktioner mod Rusland. Han godkendte offentlighørelsen af »Nunes-memoet«, der afslører de forbrydelser, der er begået af Steele og oversidderne fra Obama-tiden i FBI og Justitsministeriet. Han holdt en State of the Union-tale, der fik 70 % eller mere støtte fra det amerikanske folk, netop, fordi han har inspireret til håb om en genrejsning af den forfaldne, amerikanske økonomi, en afslutning af epidemien med opiater og andre narkotiske stoffer, samt en genrejsning af Amerikas tidligere storhed.

Præsident Trump befinder sig således i en relativ favorabel situation til at konfrontere det overhængende kollaps af finansboblen i aktie- og lånemarkederne. Der findes kun én måde, hvorpå de vestlige økonomier kan reddes fra dette uundgåelige sammenbrud – en proces, der har sit fortilfælde i de politikker, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1930'erne, og som reddede USA fra depressionen og verden fra

fascisme. De fiktive kapitaler må fjernes gennem en Glass/Steagall-reform af banksystemet således, at regeringen kan bruge den magt, den er givet af USA's Forfatning, til at etablere en nationalbank, som kan udstede kredit, der dirigeres ind i realøkonomien og igangsætte en proces for massiv videnskabelig forskning og udvikling, for at udforme en optimistisk fremtid for menneskeheden.

Det er dette, LaRouche har kaldt de Fire Love. Resolutioner til støtte for de Fire Love bliver nu introduceret i de lovgivende grene (delstatskongresser) over hele landet. Præsident Trump, der tidligere officielt har krævet en tilbagevenden til en politik for dette »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, befinder sig nu i en position, hvor han kan gennemføre det, til trods for den kendsgerning, at han er omgivet af agenter for Wall Street, som er modstandere af det, og som kræver nationens underkastelse under den værdiløse spekulationsgæld selv, hvis det betyder økonomisk kaos og global krig. Den aktuelle ustabilitet på aktiemarkedet er blot en antydning af, at et krak i denne boble er overhængende.

Men, hvis gode mennesker i USA og Europa mobiliserer sig selv, og andre, til at gå sammen med LaRouche for at gennemføre de Fire Love og gå med i den Nye Silkevej, som LaRouche har været fortaler for og har promoveret i de seneste halvtreds år, så er et Nyt Paradigme for Menneskeheden inden for rækkevidde.

Foto: SIS-bygningen, eller MI6-bygningen, eller 'Legoland', eller 'Babylon-ved-Themsen'; den britiske hemmelige efterretningstjenestes hovedkvarter ved Vauxhall Cross på Themsens sydlige bred. Designet af Terry Farrell og færdigbygget i 1994. (Photo flickr.com/photos/duncanhl/)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej', står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet af det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankskerne på Wall Street og i London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den – samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv. – er vokset med \$1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre

denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1\$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske \$2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på \$80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statsejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en \$5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

Danmark behøver LaRouches handlingsplan inden nyt finanskrak. RADIO SCHILLER, 8. jan., 2018

https://soundcloud.com/si_dk/danmark-behover-en-handlingsplan-inden-nyt-finanskrak

Desperat britisk angreb befrier Trump for populistisk mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder, har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder »populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagene og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at hyre ruslandseksperter fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af

Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forrhæderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden ... Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre ... Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld, end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klapfælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trumps virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemorder Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.